

Ltk Beets A1

Peorten Schwartz, J. D. W. vander

9 (wds - wqi)

1 Schwartz

Zandvoort

The Mornu of a Love
and other Poems.

19-VII-'85.

by J. M. W. Schwartz

London 1885.

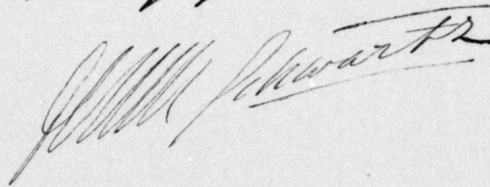
Hooggeleerde Heer,

Het worde my toegestaan
nevensgaand werkeje aan Uitzeg-
aan te bieden met het verzoek
dat het by U een welver-
stende ontvaangt moge vind-
en. By de uitgave werd
van de gedachte uit-gegaan,
dat het boek niet voor het
Nederlandsch Publiek bestemd
was en dat Publiek ook niet
zou bereiken, maar ik kon
my het gevoelen niet ont-
zeggen op dezen regel sêne
uitzondering te maken en
het aan te bieden aan den
grootsten Nederl. dichter van

mynen tyd, vooral nu ik het voor-
recht heb dien dichter persoonlijk be-
keken te zyn en herhaaldelyk de
bewyzen zyner vriendelykheid heb moge
onderwinden - Ik laat my niet
afschrikken door het bewustzyn,
dat er eenige overmoed toe wordt
vereischt vortjes als deze aan
Uw oordeel te onderwerpen, want
ik houd my overtuigd, dat zy
by U.H.G. die welwillendheid zullen
aantreffen, op welke zy in alle
bescheidenheid een beroep doen.

Met de meeste Hoog-
achtung heb ik de eer my
te noemen, Hoog Gelerde Heer

U. Hoog Gel. Dr.

Hôtel Windsor
Cannes.

Dec. 10. '85.

Hoog Geleerde Heer,

Het zal U weinig verwonderen, dat ik Uw' schrijven, heden morgen ontvangen, niet lang onbeantwoord laat. Daarvoor heeft het mij eene te groote menigte bereid. Ik behoef U niet te herinneren, hoe afhankelijk in eene gevoelszaak als deze de schryver is van het medegevoel, en zeer zeker kon mijn boekje mij moeilyk grooter bez hebben verworven dan deze beoordeeling van Uwe hand. Uw brief is voor my als het

ware een uitgereikt diploma,
want ik behoef my niet te
ontveinen, dat de gevierde Dichter,
die myne eerstelingen heeft willen
doorlezen, zich zelven te zeer van
het gewicht van zyn oordeel be-
wust is om dit te schielijk mede-
deelen, zoudat al houd ik
quime rekenschap met Uwe my
steeds betoonde welwillendheid, ik
toch reden heb my veel te ver-
heugen, dat door U in myne
verzen "ware dichtkunst" wordt
aangetroffen.

Ik weet nauwelijks zelf,
of ik van die welwillendheid
niet al te zeer misbruik maak,
wanneer ik nog met een ver-
zoek tot U kom. Voor my be-
staat niet dezelfde reden als
by 't eerste werk om het buiten

Holland te houden en by myne
algeheele onbekendheid in de lite-
rarische wereld zoudt het voor my
een zeer groot voorrecht zyn, wan-
neer U H. G. er een goed woord
voor wilde doen, opdat het door
een bevoegd persoon in een goed
tydschrift, b. v. "de Gids" besproken
werd. Een woord van U zou hier
voor voldoende zyn. Ik zal niet
spreken van een gedrukt woord,
omdat ik nog by tyds bedenk, dat
wie te veel vraagt niets verkrijgt en
ook goed begryp, dat hier tegen oer-
wegende bewaaren kunnen bestaan.

Myne Vrouw voegt hare
hart. groeten by de myne, ook
aan Memours en Uwe Beheers.
Met de meeste Hoogachting
roem ik my steeds, Hooggeleerde
Heer, Uw Dw. Dnr.

J. W. J. Schwartz.

3

12 Rue Boileau
Auteuil.
Paris.
28. X. '86.

Hoog Geachte Hoog Geleerd Heer,
Had ik in't begin U mijn
onlangs verschenen boek zonder meer
toegezonden, om U niet met mijn
geschryf lastig te vallen, t-hans, waar
ik geheel onvoorwacht een uitroerige
beoordeeling (van dat werk) van U
mocht ontraagen, kan ik niet na-
-laten U te zeggen, welk een ge-
not my door Uween brief bereid
werd. Het is niet alleen de
vriendelyke en zoo zeer welwillende
schatting van het geheele gesicht,
die my trotsch maakt, maar

de behandeling van opderd eelen, en
vooral ook daarbij de voor mij zoo
belangrijke critiek. Waer het li
de moeite waard was mijn boekje
aldus te bespreken, geloof ik, dat
ik met recht van trotschheid
mag spreken, en ik zou er zelfs
bij durven roegen, dat Uwe bedentig-
en mij te zeer hebben gespaard, wan-
neer men bedenkt, welke onbereke-
bare waarde zulke werken hebben
voor een jongen schryver, ten minste,
wanneer zy uitgaan van eenen
grooten Meester in dezelfde
kunst. Ik vees, dat ik mij door
de zucht eene verandering van
karakter by mijne hoofdpersonen
te schilderen tot scheeve voor-
stellingen heb laten verleiden,
en interessant voor mij is
dat mijn eigen Vrouw, eene
lang niet zachte beoordeelaar-
ster, ook voor Miralis en Giulio,

zonder zich daaraan rekenschap te kunnen geven,
niet de sympathie kon gevoelen. Die
Irene en Giulio by haar opwekken.
Haren rechtmatigen trots by het lezen
van Uw oordeel kan men lichtelyk
begrypen, vooral daar ook het woordje
"Bah" was afgekeurd, dat voortaan
uit mijne boeken zal verdwynen.
Ik weet niet hoe ik U het best mijn
dank zal betuigen. Hoog geachte
Heer, voor zoovele andere kleine
werken en voor de bespreking van
het geheel, die mij tot ernstig
nadenken heeft gestemd. Ik kan
inderdaad van deze weinige, veel
omvattende, woorden veel leeren, en
ik verheug mij over dit nieuwe
bewys Uwer welwillendheid tegen-
over mijn persoon en mijne
werken. Nog een bekeiden
vraag: Ik volg de uitpraak,
to-wards; is het Uw oordeel,
dat deze tegenover "towards" be-
-paalde afkeuring verdient?
Een tweede druk zal wel

Zoo spoedig niet verschijnen; myne
Uitgevers dringen by my aan of het
schryven van romans, en zoowel by
als de "Reviewers" herhalen telkens,
dat het hedendaagse Engelsche pu-
blik weigert nieuwe verten te
lezen, hoewel het ieder jaar ± 1000
nieuwe romans verslikt.

Ik heb nu, aangemoedigd door
Uw oordeel, dit laatste boek ook
in Holland ingevoerd, zoodat het
dezer dagen aangekondigd zal
worden. Door myne eigenaardige,
vrijwillig gekopene, positie sta ik
natuurlyk eenigspins alleen, en op
de gunstige recensies der Eng. bladen
lezen my niet veel, zoodat ik nog
slechts eenmaal kan herhalen, hoe
grote vreugde my bereid werd, toen
ik Uw vriend. en deelnemenden brief
mocht ontvangen. De hel. groeten
van myne Vrouw en mynne aan
Mevrouw verzoekende, woen ik
my met de meeste Hoogachtung,
Hooggeleerde Heer
Uw Dienster. H. M. Schwarz

4

Villa Montmorency
8 Avenue des Peupliers
Auteuil, Paris
23. 12. '55.

Hooggeachte Heer,
Myne welwillende ont-
vangst myner vroegere werken
herinnerend, veroorloof ik nu
ook ditmaal U Hooggele.
myne Laats-versekenen verly-
te doen te Rouen. Het be-
hoort niet tot de voortboeken
die vele lezers vinden, des

te groter genoege is het
voor mij het te onderwerpen
aan het oordeel van be-
voegden.

U HoogGeb. des verzochte
het aangeboden exemplaar niet
te willen aannemen, heeten
ik mij

Met de meeste Hoogachtung

U HoogGeb. Dr. Dr.

J. A. M. J. Zwartz

Villa Malaussena
Nice.
20. 1. '59.

Hooggeachte Heer. Het zal U niet
bevreemden dat ik u my onmiddde-
lyk verzet om den brief te
beantwoorden dien ik van U ont-
vangen mocht, en toch is het
my moeilyk uitdrukking te
vinden voor de gevoelens die my
hierby bezielen. De valste over-
belfent my dat myne opr-
rechtheid U by het Kalme
lezen zal voorkomen in over-
snyding over te slaan. En
toch, neen, U zult my veroorloven
uitte spreken, wat my van het
hart moet.

Musset schreef zyn verrek-
kelyk epike aan Lamartine

en vrachte jaren lang op ant-
woord; ik word voor myne aan-
-bidding van myn boekje be-
-loofd door een uitvoerigen bief
van Uwe hand, in welken U, te
middelen van alle bezigheden, myn
werk bespreekt en my aanwae-
-digt. Wel kan ik my niet
ontveinen dat Uwe groote wil-
-willendheid den goeden kant
van dat werk naar my toe ge-
-keerd houdt, maar ook daarvoor
ben ik dankbaar. Edele ziele
prezen gaarne, en er is een lof
die opbeurt maar niet verkeft.

Toch vraag ik myzelven af, of
niet vaak een streep, door een
myner uitdrukkingen, of zelfs
door een myner geheele sonnetten,
my heel goed zou doen, evenwel
als een er onder. Maar Uwe
overvloedigheid houdt hem in.

Uwe beschouwingen over het son-
-net hebben my veel stof tot nadenken
gegeven, en ik erken volmondig hare
volkomen juistheid. Evenzoo erken
ik algeheel dat ik, omdat ik nu
eenmaal het wafelyzer ter hand had
genomen, dikwyls verken metjes
heb laten volloopen waar ik eigenlijk
stechts voor twee deeg had. Ik dank
U nog eenmaal hartelyk, dat U
my dese overwegingen hebt willen
doen toekomen.

Ja, ik schreef verleden winter
sonnetten en niets dan sonnetten
en waarom? Ju de lage
reden dat ik mismoedigd ben,
dat ik aan de geheele dichter-
-roeping ben gaan twyfeleu, dat
ik geen lust of kracht meer
had tot het beginnen van een
groter werk. Toch moet wat
er jou in hart en hoofd spookt
eigens worden ondergebracht,
en het sonnet is een passend

kunstmatig Oystje. Het is waar,
dat "in the silence sings the
singer still," maar 't heeft toch
ook zyne grenzen. Ik kan my
niet verwygen dat myne boeken
totnogtoe doodgeboren kinderen
schynen. Zy blijven buiten het
literarisch leven van den tyd. Men
koopt hen niet; men leest hen niet.
De "Athenaeum," maatgevend in
Engelsche Kringen, heeft hen nog
nooit opgemerkt; de Hollandsche
"Gids" legde het voorgesonden ex.
van "Nivalis" evenzeer stilzeggend
in den prelleraand. Men zegt
my dat de reden daarin te
vinden is, dat zulke organen
geheel in handen van een ge-
sloten Kringetje bevinden, en
dat myne verzen, wat Engeland
betreft, ten gevolge van myn oer-
delingschap, nog nooit een bevoegd
beoordeelare onder de oogen zyn geloken.

AD 5
Hoe dit zy, ik ben myzelven of
gaan vragen, of ik wel meer
mocht schrijven. Hoe aange-
naam lof ook zy, God is
myn getuige, dat ik niet
in de eerste plaats aan lof
denk; niet is zelfs givender
dan de complimentjes over "een
lief vers" dien men te hooren
krygt. Ik spreek tot een dichter
die daarvan meer weet dan ik.
Maar ik ben het moe zelf verzen
uittegeven die niet eens door-
dringen tot de gemen die hen
"proeven" kunnen, en ik ben my-
zelven gaan zeggen, dat ik niet
het recht had zulke verzen te
schryven. Aan myne dichter-
lyke gave, hoe klein zy ook zy,
heb ik nooit getwyfeld, maar
aan myne zweeping wel. Het
schijnt my alsof God me te-
geencakte en my zeide: "Op

deze ryge niet!

En nu — nadat ik dit voorop-
-fond, nu zal het U, Hoog Geleerde
Heer, eenigszins duidelyk zyn met
welke aandoening ik Uwe beoem-
-derling van myn werkje las. U
mynne gewaarwordingen te schilderen
is onmogelyk en onnooig. Ik mocht
het boek aan eenen dichter zenden,
en deze — waarom de dingen niet
by kunnen naam genoemd? In
Holland spreekt men Willem van
Oranje ook aan als "Majesteit" —
deze, de Koning der Nederlanden
dichters, erkent dat myn veeren
gedichten zyn. My wil verklaren dat
zy hem genoemd & hebben verschaft.
Indien ik heden wederom een gedichtje
schreef, dan heb ik dat aan U te
danken en ik ~~het~~ waag het dan
ook met allen eerbied en niet
zonder schroom het U aantebie-

-den.

Ik lees dit schrijven nog eens door,
en ik vraag myzelven of, of het my
past van Uwe vriendelyke belang-
stelling misbruik te maken en U
met zyne persoonlyke ontboezeming
lastig te vallen. Wanneer ik my,
Hoog Geleerde Heer, als student van
gisteren plaats tegenover den Hoog-
-leraar, wiens gunst ik mocht leeren
waarderen, dan aarzelt ik, maar nu
-daar zeg ik my weder dat de
dichter het my vergeven zal.

Met gevoelens van overaan-
-derlyke dankbaarheid, hoog-
-achtiging en waardeering vertlyf
ik, Hoog Geachte Heer
Uw Almuntfchwartz

To Nicolaas Beets

Immortal Bard, on whose Olympian brow
Unconquering Time hath set his sign serene,
Blending the thoughtful sweetness of thy Now
From all the joys and struggles that have
been.

Where high among the highest thou dost rest,
Star in the poet's star-embazoned sky,
My youthful dreams that flutter from the nest
Attract the careful kindness of thine eye.

Thou praisest; and my heart rebound in song,
The fairest prize they conquered heaven doth hold
Is surely this that thou, who now art strong,
Canst praise the young, and bid the weak be bold.

I too am of thy kinship. On my way
— Alas my heart with love and fear is filled!
These break reflections of that awful ray
Of God which doth thy golden even gild.

Poet, thou knowest — only poets know —
In what a tremble of the heart I stand,
With eyes that flash too high, or sink too low,
Upon the threshold of the poet-land.

Master, thou praisest — God hath given thee
To judge and praise. I take my life ^{power} once more,
And in thy praise my birds of song shall ^{fly},
And to thy heaven my birds of song ^{will}
shall soar.

6

Villetta Malausena
Nica.
27 1. '89.

Leoggeachte Heer,
Nog een enkel woord
van erkentelykheid zy my
veroorloofd nu Uw tweede
schryven my op nieuw Uw
schuldenaar maakte. Ik kan
U slechts myn dank betuigen
voor de wyze waarop myn
al te egoïste brief door U
werd aangenomen en beant-
woord. Het doet zoo goed
eens begrepen te worden, ook
daar waar men misschien on-

gelyk heeft.

Wat "sterren" betreft, mag ik daar slechts dit eene aanstippen; men beoordeelt hier op aarde de grootte der sterren niet naar de kubieke meters die hun toekomen hier of daar in't wereldruim, maar naar hunne nabijheid by onze aarde en het licht dat zy den menschenkindereu verschaffen. Dicu maatstaf veroorloofde ik my toeepassen.

En nu, ik wil U niet meer ophouden; ik heb reeds te veel van Uwe welwillendheid gevraagd. U nogmaals

mijn hartelyken dank betuigende overblyf ik, Hoog Geleerde Heer,

Hoogachtend en
dientwillig
de Uwe

J. M. M. Schwartz

7

KASTEEL LUNENBURG
NEËRLANGBROEK.

28 IX '91.

HOOGGELEERDE HEER,

IN AANSLUITING AAN UW VRIENDE-
LYK VERLOF, MY EERGISTEREN AVOND GESCHON-
KEN, ZEND IK U HEDEN EEN MYNER ROMANS.
IK ZOU DIT VROEGER GEDAAN HEBBEN, HAD IK
NIET GEAARZELD U OP NIEUW LASTIG TE VAL-
LEN. WANT DEZELFDE PERSOON DIE ZICH
GAARNE ACHTER EEN SCHERM AAN ALLERLEI
LASTIG GEPRAAT ONTTREKT ZAL ZICH DES TE
MEER VERHEUGEN, WANNEER HY ER IN SLAAGT

ZYNE MUZENKINDEREN TER SCHOOL TE ZENDEN
BY EENE, ONGETWYFELD HOOGST WELWILLENDE,
MAAR TOCH OOK HOOGST ERNSTIGE KRITIEK,
ZOOALS AAN MYNE WERKEN WELEER VAN UWE
HAND MOCHT TEN DEEL VALLEN.

IK VERHEUG MY DAT VERLEDEN ZATERDAG MY
DE GELEGENHEID BOOD MYZELVEN IN UWE
VRIENDELYKE HERENNERING AANTEBEVELEN.
ONDER AANBIEDING NYNER EERBIEDIGE GROETEN
OOK AAN MEVROUW,

TEEKEN IK MET DE MEESTE HOOGACHTING

.TING

VAN UHOOGGELEERDE DE DW. DN.

Melioranda Postma Schouten

8

Luxemburg,
19. XII. '91

Hooggeleerde, Hooggeachte
Heer,

Eerder, en anders, dan
ik zou hebben durven ver-
wachten heeft U my beloofd
voor de toezending van het
boekje dat U de goedheid
heeft een geschenk te noemen.
Indien er van geschenken sprake
mag zyn, dan heb ik veel
eerder recht daarop te roemen
waar ik beloofd word voor de
blyvende waarde Uwer vriende-
lyke worden van aannemdig
en welwillende kritiek. Ik
getrof dat ik die op prijs
zet te stellen; het is niet de
eerste maal dat ik het voor-

recht geniet door U beoordeeld
te worden. Hoe dikwijls koken
wij met de woorden vóór den
geest! Die U mij te Nice
hiet welkomen, toen ik ont-
-moedigd was door het weinige
-geloof dat mijne werken on-
-den. De tyden zijn veranderd, en
wie weet hoe veel groter ge-
-vaar ik nu loop door het suc-
-ces mijne, in't eerst zo ongewoon
geschreven, romans.

Wat zal ik zeggen van de
Misanthropie die U tegen de
winst stuit? I plead guilty.
U zult zeggen dat ik door
den zwarten tyd reeds heen
moest zijn. Maar is er niet
een dol geworden idealisme
dat op misanthropie gelykt
en spoedig ongeueesbaar wordt?

Mijne Vrouw zegt dat mijne
latere boeken niet beter zijn
dan de eerste. Dien ik de on-
-heid nam U te senden.

Hogwaaks bied ik U mijnen
diepgewelden dank aan voor
de genegenheid aan mij en mijne
werken betuond. Ik denk eraan
hoe Lamartine zelfs het vers van
een de Musset - en welk een vers!
-onbeantwoord ter zijde legde, en ik
sluit by al de uitingen van onbe-
-duidelijkheden, die mijne Vrouw
maar al te nauw bewaart, het
brieffje weg van Nicolaas Beets.

Mij in Uwe herinnering
aanbeveelend, heeten ik met
de meeste Hoogachting, Hoog.
Geleerde Heer, Uw. Dw.

J. W. van der Peortenkamp

KASTEEL LUNENBURG
NEËRLANGBROEK.

27. XI '91

Hooch Geachte, Hoog Gelovde
Heer. Het heeft U waar-
schynlyk niet verwonderd
nog geen schrijven van
my te ontvangen, want
U heeft ongetwyfeld da-
selvlyk begrepen dat al-
leen voortdurende afwe-
zigheid myn stilzwygen
kon verklaren. Dat
is dan ook zoo, en ik

gryp de eerste gelegenheid
aan, die zich biedt, om
U mynen diepgevoelden
sank uitte spreken wor-
de gelegenheid my be-
trof door de toezending
van een myner oudste vrien-
den, met een zo kost-
baar sieraad op 24er
sontkorfs gewicht. Hem
komt voortaan de ereplaat-
se in de 24 myner "Beetsen";
hy draagt, evenals een

Engelsche oudste zoon, den
persoonlyken rang, dien 24er
vader hem boven de andere
kindsren verleende.

Spoedig hoop ik eens
gelegenheid te zoeken U
persoonlyk myne erkente-
lykheid uitte drukken -
Tusschen, leef ik met
de meeste Hoogachtig
Hoogz. Heer
Uwvriend
J. M. v. d. P. Pontingh

